

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/467/2022/12687/KK

Katowice, dnia 18 listopada 2022 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r., o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2018 r., Poz. 570), art. 17 pkt 1, art. 127 § 2, art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2022 r., Poz. 2000 dalej jako: „k.p.a.”)

w związku z odwołaniem wniesionym przez:

1) Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zawartym w piśmie z dnia 5 sierpnia 2022r.,

2) Comfortel Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, **3)** Fremato Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, **4)** Gessmann Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, **5)** Sen Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, **6)** Marię Sołtys, przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Usługi Ciężkim Sprzętem Budowlanym Maria Sołtys z siedzibą w Tychach, **7)** Anetę Dudalę, przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Nova Invest Aneta Dudala z siedzibą w Tychach – reprezentowanych przez pełnomocnika, radcę prawnego Mateusza Gruszczyńskiego z Kancelarii Danecki, Dec Radcowie Prawni Sp. p. z siedzibą w Katowicach przy ul. Słowackiego 13, zawartego w piśmie z dnia 12 sierpnia 2022r., uzupełnionego w piśmie z dnia 24 października 2022r.,

8) Towarzystwo na rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu przy ul. Leszczyńskiej 7, zawartego w piśmie z dnia 24 sierpnia 2022r.,

- wniesionych od decyzji wydanej z powołaniem się na upoważnienie Prezydenta Miasta Tychy przez Kierownik Referatu Infrastruktury Miejskiej w Urzędzie Miasta Tychy z dnia 28 lipca 2022r., znak sprawy: RKO.62203.2021.AŻP/JK., którą ustalono środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Zakład Odzysku Energii w Tychach” i określono związane z tym przedsięwzięciem warunki.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego (spr)	- Kamila Koziara
Członek składu orzekającego	- Anna Kajzerek-Dziwoki
Członek składu orzekającego	- Katarzyna Stebnicka

na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 listopada 2022r.

orzekło:

uchylić w całości zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji;

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 28 lipca 2022r., znak sprawy: RKO.62203.2021.AŻP/JK., sprostowaną postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2022r., znak sprawy: RKO.62203.2021.AŻP/JK, orzeczono jak to opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Odwołanie od ww. decyzji w piśmie z dnia:

- 5 sierpnia 2022r., wniósł Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wnosząc o uchylenie punktu IX zawartego w sentencji decyzji organu I instancji pt., cyt.: Nakładam obowiązek zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko”, wyjaśniając, iż w Jego ocenie, wprowadzenie zakresu monitoringu w ww. zakresie do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest prawidłowe, gdyż nie można nakładać na wnioskodawcę wymogów wynikających wprost z przepisów prawa. Z tego względu ww. punkt IX decyzji winien zostać uchylony;

- 12 sierpnia 2022r., uzupełnionego w piśmie z dnia 24 października 2022r., wniosły: Comfortel Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, Fremato Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, Gessmann Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, Sen Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, P. Maria Sołtys, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Usługi Ciężkim Sprzętem Budowlanym Maria Sołtys z siedzibą w Tychach, P. Aneta Dudała, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Nova Invest Aneta Dudała z siedzibą w Tychach – reprezentowani przez pełnomocnika, radcę prawnego Mateusza Gruszczyńskiego, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 138 § 2 k.p.a. Wydanej decyzji zarzucono naruszenie: art. 7, art. 77 i art. 80 k.p.a. poprzez pominięcie okoliczności oraz błędną ocenę stanu faktycznego i przyjęcie nominalnej wydajności godzinowej wynoszącej 2.95 mg/h podczas gdy nominalna wydajność godzinowa dla ilości termicznego przekształcania odpadów wynosząca 27 075 Mg/rok i nominalnego czasu pracy linii wynoszącego 8500 h/rok będzie wynosić 3,18 Mg/h, co spowodowało błędne zakwalifikowanie instalacji jako instalacji nie powodującej znacznego zanieczyszczenia poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości i nie nałożenie obowiązku spełniania wymogów emisyjnych określonych w Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów. Z kolei w swoim piśmie z dnia 24 października 2022r., Ww. Odwołujący zarzucili wydanej decyzji szereg naruszeń prawa w odniesieniu do sporządzonego przez inwestora raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, tj., m.in. brak przeanalizowania wszystkich możliwych kwalifikacji omawianego przedsięwzięcia zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r., w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko; brak wykazania w raporcie na podstawie jakich źródeł informacji stwierdzono, że w odległości 100m od granic terenu na którym będzie realizowane przedsięwzięcie nie są zlokalizowane instalacje o takim samym profilu działalności i takim samym charakterze emisji związanym z gospodarką odpadami; brak analizy możliwych konfliktów społecznych oraz nie wskazanie działań jakie podjęto w celu zbadania możliwych konfliktów społecznych. W treści ww. pisma Odwołujący wnieśli także o dopuszczenie dowodu z prywatnej opinii biegłych pt.: „Analiza informacji zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu odzysku energii w Tychach oraz wydanej na podstawie ww. raportu oś decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, sporządzonej przez Eurofins SEPO Sp. z o.o.

z siedzibą w Knurowie, w październiku 2022r., a także o zawieszenie postępowania w myśl art. 97 § 1 pkt. 4 k.p.a., do czasu rozstrzygnięcia przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska –sprawy z zażaleń na postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 19 sierpnia 2022r. w sprawie sprostowania postanowienia uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia pn. „Zakład Odzysku Energii” z dnia 20 stycznia 2022r., WOOS.4221.51.2021.MK2.5, które zdaniem Odwołujących stanowiło podstawę rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy;

- 24 sierpnia 2022r., wniosło Towarzystwo na rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu przy ul. Leszczyńskiej 7 wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości. Zdaniem Odwołującej, stanowisko urbanisty wydane w sprawie dotyczy innego rodzaju przedsięwzięcia niż to o jakim mowa w zaskarżonej decyzji i z tego względu organ I instancji nie miał podstaw do wzięcia pod uwagę powyższego stanowiska w trakcie prowadzonego postępowania.

Pismami z dnia: 10 sierpnia 2022r., 18 sierpnia 2022r., oraz 25 sierpnia 2022r., znak sprawy: RKO.6220.3.2021.AŻP organ I instancji przekazał Kolegium ww. odwołania wraz z aktami sprawy.

Pismem z dnia 24 sierpnia 2022r., znak sprawy: RKO.6220.3.2021.AŻP organ I instancji przekazał do Kolegium egzemplarz postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 19 sierpnia 2022r., znak sprawy: WOOS.4221.51.2021.MK.5 którym z urzędu sprostowano błąd pisarski w postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 20 stycznia 2022r., znak: WOOS.4221.51.2021.MK2.4 uzgadniającym warunki realizacji przedsięwzięcia pn.: „Zakład Odzysku Energii w Tychach”.

W dniu 2 września 2022r. w siedzibie Kolegium stawiał się pełnomocnik spółki Instalmedia Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, celem zapoznania się z aktami sprawy. Na ww. okoliczność został sporządzony protokół z tej czynności.

Pismami z dnia 19 września 2022r., które wpłynęły do Kolegium w dniu 20 września 2022r., Instalmedia Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowana przez pełnomocnika wniosła o utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji organu I instancji, przedstawiając jednocześnie swoje stanowisko względem wniesionych w sprawie odwołań. W szczególności w piśmie ww. spółki pt.: „Odpowiedź Wnioskodawcy na odwołanie z dnia 24.08.2022r. Towarzystwa na rzecz Ziemi w Oświęcimiu od decyzji Prezydenta Miasta Tychy z dnia 28.07.2022r. (RKO.6220.3.2021.AŻP/JK) przedłożone zostało opracowanie pt.: „Stanowisko Autorów Raportu oraz Inwestora na Odwołanie Towarzystwa na rzecz Ziemi od decyzji Prezydenta Miasta Tychy z dnia 28.07.2022r., znak: KO.6220.3.2021.AŻP/JK o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji pn. „Zakład Odzysku Energii w Tychach”. – Tarnów, wrzesień 2022r.”.

Postanowieniem z dnia 23 września 2022r., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wyznaczyło nowy termin załatwienia sprawy - do dnia 18 listopada 2022r.

Postanowieniem z dnia 14 listopada 2022r., Nr SKO.OS.41.9/652/2022/12687/KK Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach odmówiło na wniosek: **1)** Comfortel Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, **2)** Fremato Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, **3)** Gessmann Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, **4)** Sen Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, **5)** Marii Sołtys, przedsiębiorcy prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Usługi Ciężkim Sprzętem Budowlanym Maria Sołtys z siedzibą w Tychach, **6)** Anety Dudały, przedsiębiorcy prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Nova Invest Aneta Dudała z siedzibą w Tychach – reprezentowanych przez pełnomocnika, radcę prawnego Mateusza Gruszczyńskiego - zawieszenia postępowania administracyjnego prowadzonego przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w sprawie z odwołania **1)** Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, **2)** Comfortel Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach,

3) Fremato Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, 4) Gessmann Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, 5) Sen Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, 6) Marię Sołtys, przedsiębiorcę prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: Usługi Ciężkim Sprzętem Budowlanym Maria Sołtys z siedzibą w Tychach, 7) Anetę Dudałę, przedsiębiorcę prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: Nova Invest Aneta Dudała z siedzibą w Tychach – reprezentowanych przez pełnomocnika, radcę prawnego Mateusza Gruszczyńskiego 8) Towarzystwa na rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu przy ul. Leszczyńskiej 7 - od decyzji wydanej z powołaniem się na upoważnienie Prezydenta Miasta Tychy przez Kierownik Referatu Infrastruktury Miejskiej w Urzędzie Miasta Tychy z dnia 28 lipca 2022r., znak sprawy: RKO.62203.2021.AŻP/JK., którą ustalono środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Zakład Odzysku Energii w Tychach” i określono związane z tym przedsięwzięciem warunki, sprostowanej postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2022r., znak sprawy: RKO.6220.3.2021.AŻP/JK.

Pismem z dnia 24 października 2022r., zatytułowanym: „Pismo odwołujących” 1) Comfortel Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, 2) Fremato Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, 3) Gessmann Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, 4) Sen Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, 5) Maria Sołtys, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Usługi Ciężkim Sprzętem Budowlanym Maria Sołtys z siedzibą w Tychach, 7) Aneta Dudała, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Nova Invest Aneta Dudała z siedzibą w Tychach – reprezentowani przez pełnomocnika, radcę prawnego Mateusza Gruszczyńskiego z Kancelarii Danecki, Dec Radcowie Prawni Sp. p. z siedzibą w Katowicach przy ul. Słowackiego 13 wystąpili do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o zawieszenie prowadzonego przed Kolegium postępowania w przedmiotowej sprawie. Postanowieniem z dnia 14 listopada 2022r., Nr SKO.Os.41.9/652/2022/12687/KK, Kolegium odmówiło zawieszenia postępowania w sprawie.

Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2022r., znak sprawy: RKO.6220.3.2021.AŻP/JK Prezydent Miasta Tychy sprostował z urzędu oczywistą omyłkę w swojej decyzji tj. decyzji Prezydenta Miasta Tychy z dnia 28 lipca 2022r., znak sprawy: RKO.6220.3.2021.AŻP/JK, którą określono środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn. "Budowa i eksploatacja Ekologicznego Centrum Odzysku Energii w Rudzie Śląskiej", zlokalizowanego w rejonie DTŚ i ul. Zabrzeńskiej (działki nr 273, 279, 280, 217/21, 218/21, 248/21 i 158/25)" i określono warunki realizacji tego przedsięwzięcia. Wskutek wniesienia zażaleń na ww. postanowienie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowieniem z dnia 15 listopada 2022r., nr SKO.OS.41.9/546/2022/14693/KK uchyliło w całości zaskarżone postanowienie i umorzyło postępowanie organu I instancji w całości.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło stan prawny znajdujący zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ustawy z dnia z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U z 2022r., poz. 1029, ze zm., dalej jako: ustawa) decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, cyt.: „Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego

potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Organ I instancji dokonał kwalifikacji przedsięwzięcia w oparciu o § 3 ust. 1 pkt. 82 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r., w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U z 2019r., poz. 1839, ze zm.) tj. jako: instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów;

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28 oraz art. 72 ust. 1a i ust. 1b ustawy, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl art. 72 ust. 3 ustawy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.

Zgodnie z treścią przepisu art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Stosownie do postanowień art. 74 ust. 1 ustawy, do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;
- 3a) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3;
- 4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4-5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu, strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 - mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej

- szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującą obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;
- 5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych i inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku;
 - 6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.
 - 7) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów, o ile prace takie przewidziane są do realizacji;
 - 8) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.).

W myśl ust. 1a ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać inwestora do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

Ust. 1d ww. przepisu stanowi z kolei, że minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, formaty danych załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kierując się potrzebą poszerzania dostępu do informacji o środowisku.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z brzmieniem ust. 3a ww. przepisu, stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

W myśl ust. 3b ww. przepisu, prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, lub innych dokumentów przedłożonych przez wnoszącego podanie, przy czym domniemywa się, że dane zawarte w tych dokumentach są prawdziwe. Doręczenie dokonane na adres ustalony na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, jest skuteczne.

Ust. 3c ww. przepisu stanowi, że w przypadku gdy w dniu wszczęcia postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera nieaktualne dane lub w przypadku gdy dane te stały się nieaktualne na skutek śmierci jednej ze stron tego postępowania, nie stosuje się art. 97 § 1 pkt 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W przypadku gdy po doręczeniu stronie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z wyjątkiem zawiadomienia w trybie określonym w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, nastąpi:

- 1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
- 2) przeniesienie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wskutek innego zdarzenia prawnego

- nabywca jest obowiązany, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1 - nabywca i zbywca są obowiązani, do niezwłocznego zgłoszenia organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego. (ust. 3d ww. przepisu).

Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 3d i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego. (ust. 3e ww. przepisu).

Nieuregulowany lub nieujawniony stan prawny nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do zawiadomień o decyzjach i innych czynnościach organu osób, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości o nieuregulowanym lub nieujawnionym stanie prawnym, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. (ust. 3f ww. przepisu).

W myśl ust. 3g ww. przepisu, przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć sytuację, w której:

- 1) dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono postępowania spadkowego lub nie zostało ono zakończone;
- 2) nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe.

Ust. 3h ww. przepisu stanowi, że przez nieujawniony stan prawny należy rozumieć sytuację, w której rejestry lub ewidencje właściwe dla ustalenia osób, o których mowa w ust. 3a, nie zawierają danych umożliwiających ich ustalenie, w szczególności danych osobowych, w tym adresu, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

Ust. 4 ww. przepisu stanowi, że organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie były wymagane przed jej wydaniem.

Przepis art. 63 ust. 1 ustawy przewiduje, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące kryteria:

- 1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:
 - a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,
 - b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
 - c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
 - d) emisji i występowania innych uciążliwości,
 - e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,

- f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,
 - g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;
- 2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:
- a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek,
 - b) obszary wybrzeży i środowisko morskie,
 - c) obszary górskie lub leśne,
 - d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
 - e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
 - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,
 - g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
 - h) gęstość zaludnienia,
 - i) obszary przylegające do jezior,
 - j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,
 - k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;
- 3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:
- a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
 - b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
 - c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,
 - d) prawdopodobieństwa oddziaływania,
 - e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,
 - f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
 - g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdza się obligatoryjnie, jeżeli:

- 1) możliwość realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, jest uzależniona od ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;

2) z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że realizacja przedsięwzięcia może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 68. (ust. 4 ww. artykułu).

W myśl ust. 5 ww. przepisu, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Jeżeli w terminie 3 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 5, strona nie złoży raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, żądanie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uważa się za wycofane. (ust. 5a ww. przepisu).

W myśl ust. 6 ww. artykułu, na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, nie przysługuje zażalenie.

Przepis art. 64 ust. 1 ustawy stanowi, że postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-28, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

W myśl ust. 3a ww. przepisu, opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska i organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązków działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

Opinie i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1-ld, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio. (ust. 4 ww. artykułu).

W myśl art. 65 ust. 1 ustawy, postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Na postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, przysługuje zażalenie. (ust. 2 ww. artykułu).

Uzasadnienie postanowienia, o którym mowa w art. 63 ust. 1, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy wydaniu postanowienia. (ust. 3 ww. przepisu).

Przepis art. 66 ustawy określa wymagania jakie winien spełniać raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W myśl ust. 1 ww. przepisu, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (na dzień złożenia wniosku w sprawie)

powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać:

1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:

- a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie budowy i eksploatacji lub użytkowania, w tym w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne,
- b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,
- c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia,
- d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
- e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu,
- f) informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
- g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu;

2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym:

- a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy,
- b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód;

2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu;

2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;

3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;

3a) opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane;

3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;

4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;

5) opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:

- a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,
- b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska

- wraz z uzasadnieniem ich wyboru;

6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania

na środowisko, a w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;

6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:

a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,

b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,

c) dobra materialne,

d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,

e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,

f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,

g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;

7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;

8) opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednio, pośrednio, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:

a) istnienia przedsięwzięcia,

b) wykorzystywania zasobów środowiska,

c) emisji;

9) opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia;

10) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:

a) określenie założeń do:

– ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych,

– programu zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,

b) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;

10a) dla instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW ocenę gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, określoną na podstawie analizy:

a) dostępności podziemnych złóż dwutlenku węgla,

b) wykonalności technicznej i ekonomicznej sieci transportowych dwutlenku węgla;

11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;

11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;

- 12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;
- 13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;
- 14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;
- 16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego budowy i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie;
- 17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;
- 18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;
- 19) podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia raportu;
- 19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do raportu;
- 20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.

W myśl ust. 1a ww. przepisu, każdy z analizowanych wariantów drogi, w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Przy porównaniu wariantów uwzględnia się wpływ na środowisko w związku:

- 1) z pracami rozbiórkowymi dotyczącymi przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) z gospodarką odpadami;
- 3) ze stosowaniem danych technologii lub substancji (ust. 1b ww. przepisu).

Ust. 1c ww. artykułu stanowi, że w przypadku gdy planowane przedsięwzięcie związane jest z działalnością polegającą na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złoża węglowodorów metodą otworów wiertniczych lub wydobywaniu węglowodorów ze złoża tą metodą, opis elementów przyrodniczych środowiska, wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz inne dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2-2b, powinny zawierać się w obszarze określonym promieniem 500 m od zewnętrznej granicy przedsięwzięcia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4-8, powinny uwzględniać przewidywane oddziaływanie analizowanych wariantów na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

2a. W przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy wymogi nadrzędnego interesu publicznego przemawiają za realizacją przedsięwzięcia.

2b. Jeżeli planowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję liniową celu publicznego, a proponowany przez wnioskodawcę wariant przebiega przez obszar parku narodowego lub rezerwatu przyrody, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych.

3. W razie stwierdzenia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-16, powinny uwzględniać określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Jeżeli dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do raportu powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania. Nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego.

5. Jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie proponowanej techniki z najlepszymi dostępnymi technikami.

6. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać oddziaływanie przedsięwzięcia na etapach jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania oraz likwidacji.

7. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać informacje o środowisku wynikające ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, istotne z punktu widzenia danego przedsięwzięcia.

8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) format dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej,
 - 2) format raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko
- kierując się potrzebą poszerzania dostępu do informacji o środowisku.

Zgodnie z treścią przepisu art. 75 ust. 1 ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska - w przypadku:

- a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
 - dróg,
 - linii kolejowych,
 - napowietrznych linii elektroenergetycznych,
 - instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazów,
 - sztucznych zbiorników wodnych,
 - obiektów jądrowych,
 - składowisk odpadów promieniotwórczych,
- b) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych,
- c) przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,
- d) zmiany lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny,
- e) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,
- f) inwestycji w zakresie terminalu,
- g) inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi,
- h) (uchylona),

- i) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych;
- j) przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin lub na wydobywaniu kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, prowadzonych na podstawie koncesji,
- k) napowietrznych linii elektroenergetycznych lub stacji elektroenergetycznych będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w załączniku do ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,
- l) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 4, dla których wnioskodawcą jest jednostka samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot od niej zależny w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, 1000, 1349 i 1432),
- m) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 3, dla których wnioskodawcą jest jednostka organizacyjna Lasów Państwowych,
- n) inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,
- o) przedsięwzięć, w odniesieniu do których wniósł sprzeciw, o którym mowa w art. 72 ust. 10,
- p) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć, dla których do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy był regionalny dyrektor ochrony środowiska,
- r) elektrowni wiatrowych, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961 oraz z 2018 r. poz. 1276);
- s) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym,
- t) inwestycji w zakresie linii kolejowych,
- u) inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;
- 1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska - w przypadku inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
- 2) starosta - w przypadku scalania, wymiany lub podziału gruntów;
- 3) dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych - w przypadku zmiany lasu, stanowiącego własność Skarbu Państwa, na użytek rolny;
- 4) wójt, burmistrz, prezydent miasta - w przypadku pozostałych przedsięwzięć.

W myśl ust. 1a ww. przepisu, w przypadku gdy wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmuje co najmniej dwa przedsięwzięcia realizowane w ramach jednego zamierzenia inwestycyjnego, dla których właściwe rzeczowo są co najmniej dwa organy, w tym regionalny dyrektor ochrony środowiska, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Ust. 2 ww. artykułu przewiduje, że w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska ustala się w odniesieniu do obszaru morskiego wzdłuż wybrzeża na terenie danego województwa.

W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wykraczającego poza obszar jednej gminy decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, w porozumieniu z zainteresowanymi wójtami, burmistrzami, prezydentami miast. (ust. 4 ww. artykułu).

W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wykraczającego poza obszar jednego województwa decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, w porozumieniu z zainteresowanymi regionalnymi dyrektorami ochrony środowiska. (ust. 5 ww. artykułu).

W myśl ust. 6 ww. przepisu, w przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na terenie zamkniętym dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na obszarze morskim dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska. (ust. 7 ww. artykułu).

Zgodnie z brzmieniem art. 77 ust. 1 ustawy, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji:

1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego;

1a) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze parku narodowego - w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar parku narodowego lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze parku narodowego;

1b) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze rezerwatu przyrody - w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar rezerwatu przyrody lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze rezerwatu przyrody;

2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-28, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

3) zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;

4) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, organ występujący o uzgodnienie lub opinię, o których mowa w ust. 1, przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych oraz stacji radarów meteorologicznych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych i inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku.

W myśl ust. 2a ww. przepisu, wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, z ministrem właściwym do spraw środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego dyrektora parku narodowego, który załącza do wniosku opinię w sprawie.

Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1b, z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, który załącza do wniosku opinię w sprawie. 9ust. 2b ww. artykułu).

Ust. 3 ww. przepisu stanowi, że uzgodnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1-1b i 4, dokonuje się w drodze postanowienia.

W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, regionalny dyrektor ochrony środowiska i organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - dyrektor urzędu morskiego:

- 1) uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji;

2) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu. (ust. 4 ww. przepisu).

W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw środowiska lub Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji. (ust. 4a ww. artykułu).

W myśl ust. 6 ww. przepisu, w terminie 30 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2, dokonuje się uzgodnień oraz wydaje się opinie, o których mowa w ust. 1. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Do uzgodnień i opinii, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego. (ust. 7 ww. przepisu).

W przypadku gdy uzgodnienia organów, o których mowa w ust. 1, są ze sobą sprzeczne, organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzyga te sprzeczności w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzgodnień, po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były ze sobą sprzeczne, i uwzględnia to rozstrzygnięcie w decyzji kończącej postępowanie, wydanej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uzgodnienia organów. Do porozumienia nie stosuje się przepisu art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego. (ust. 9 ww. artykułu).

Przepis art. 79 ust. 1 ustawy stanowi, że przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 80 ust. 1 ustawy przewiduje, że jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o

inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

– ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,

– uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,

– wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

W myśl ust. 3 ww. przepisu, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Kolegium po zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne wniesionego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach odwołania i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Kolegium zauważa, że w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją organu I instancji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach nie był stroną tego postępowania w rozumieniu art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, lecz był organem współdziałającym. Z kolei w złożonym odwołaniu, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, wskazał, że zapisy art. 76 ust 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska, oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nakładają na regionalnych dyrektorów ochrony środowiska obowiązek podejmowania działań w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 – 4 tej ustawy, natomiast zgodnie z art. 76 ust. 8 tej ustawy Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach przysługuje prawo strony w postępowaniu.

Wskazać należy, że w myśl postanowień art. 76 ust 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska, oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 – 4, lub organy wyższego stopnia w stosunku do tych organów, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

Z kolei w myśl ust. 8 ww. artykułu w sprawach, o których mowa w ust. 1, 3 albo 4, właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym lub postępowaniu przed sądem administracyjnym.

Kolegium wskazuje, że zgodnie ze stanowiskiem doktryny prawa: „Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – dalej u.o.o.ś., w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy inne niż Generalny i regionalny dyrektor ochrony środowiska (dotyczy to także decyzji wydawanych na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska) lub organy wyższego stopnia w stosunku do ww. organów, regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji. Adresatem wystąpienia jest organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach (postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 10 stycznia 2010r., II OSK 2613/11). (...) W przypadku skierowania wystąpienia, regionalnemu lub Generalnemu dyrektorowi ochrony środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym lub w postępowaniu przed sądem administracyjnym (art. 76 ust. 8 u.o.o.ś.). Oprócz wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, treścią wystąpienia GDOŚ może być w szczególności wznowienie postępowania administracyjnego lub wniesienie odwołania od decyzji. Prawo do kierowania wystąpień ogranicza się do tych sytuacji, w których są podstawy do wydania decyzji administracyjnych; nie obejmują generalnej możliwości sygnalizacji błędów występujących w pracy organu (więcej na ten temat: K. Gruszecki, Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. wyd. III, 2020r.). (...)” (Florkiewicz Ewa, Unieważnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, komentarz praktyczny, Lex/el.).

Kolegium wskazuje dalej, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 24 marca 2021r., sygn. akt: II SA/Bd 858/20, wskazał, że, cyt.: „(...) W przedmiotowej sprawie sporna była okoliczność, czy skarżący posiadał legitymację do zaskarżenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z (...).04.2020r., nr (...), wydanej przez Burmistrza S., stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla inwestycji polegającej na budowie elektrowni fotowoltaicznej. W ocenie Sądu na tak zadane pytanie należało udzielić twierdzącej odpowiedzi. Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 – 4, lub organy wyższego stopnia w stosunku do tych organów, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji. W świetle treści cyt. przepisów nie ulega wątpliwości to, że co do zasady skarżący posiadał w niniejszej sprawie prawo skierowania wystąpienia. Problematiczne natomiast jest to, co należy rozumieć przez ww. wystąpienie i na jakim etapie postępowania administracyjnego i do kogo może ono zostać złożone. SKO wyraziło niesłuszny pogląd, że wystąpienie mogło być skierowane jedynie do organu I instancji, czyli Burmistrza S. Pogląd ten nie znajduje żadnego uzasadnienia w treści obowiązujących przepisów, w szczególności art. 76 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, i Sąd w pełni podziela w tym zakresie stanowisko zawarte w skardze. Jak wskazuje się w doktrynie: "Ustawodawca posługuje się pojęciem "wystąpienie". Polska procedura administracyjna nie zna takiego instrumentu jak wystąpienie, a i sam prawodawca w komentowanym przepisie nie daje żadnych podstaw do bliższego ustalenia, co to jest za instrument procesowy. W wystąpieniu upatrywać można dwóch elementów – skargi i wniosku (podania) zmierzającego do wyeliminowania wadliwej decyzji, w szczególności do stwierdzenia jej nieważności. Pojęcie wystąpienia jest szersze niż wniosku o stwierdzenie nieważności. Ustawodawca bowiem wyraźnie wskazał, że w szczególności wystąpienie może zawierać wniosek o stwierdzenie nieważności. Nie jest zatem możliwe utożsamianie pojęcia wystąpienie z wnioskiem o stwierdzenie nieważności. Celem wystąpienia jest nie tylko wyeliminowanie wadliwej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ale także zapobieżenie wydawaniu takich decyzji na przyszłość oraz wskazanie uchybień organowi, który wydał wadliwą decyzję. Widoczny zatem jest element skargowości. (...) Wystąpienie może, ale nie musi, zawierać wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji. Może też zawierać inne elementy, jak chociażby wniosek o wznowienie postępowania, a nawet wniosek o uchylenie lub zmianę decyzji, oczywiście, pod warunkiem spełnienia wszystkich przesłanek z Kodeksu postępowania administracyjnego." (vide B. Rakoczy, Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Komentarz. Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, 2010). Jak wynika z powyższego, i który to pogląd Sąd w pełni podziela, wystąpienie może przyjąć również postać odwołania od decyzji organu I instancji, co właśnie miało miejsce w niniejszej sprawie. Skoro ustawodawca użył sformułowania "w szczególności", to niewątpliwie wystąpienie może przyjąć postać inną niż wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji. (...)." (Lex Nr 3209338).

Tożsame stanowisko Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy zawarł również w przywołanych w tymże orzeczeniu wyrokach tego Sądu, wydanych w sprawach o sygn. akt: II SA/Bd 885/20, II SA/Bd 560/20, II SA/Bd 541/20.

Wyżej zaprezentowane stanowisko doktryny prawa oraz orzecznictwo sądów administracyjnych Kolegium w całości podziela, czego konsekwencją jest uznanie, że odwołanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, jest dopuszczalne.

Kolegium stwierdza także, że przeprowadziło badanie wstępne pozostałych odwołań i stwierdziło że przedmiotowe odwołania są dopuszczalne. Odwołanie zostało złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Zgodnie z brzmieniem § 2a ww. przepisu, jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

Przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. (§ 2b ww. przepisu).

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 k.p.a. wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 k.p.a. ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 k.p.a.). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w

sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 k.p.a.) Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny zauważa, że zaskarżona decyzja organu I instancji nie może się ostać w obrocie prawnym.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 k.p.a., w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może zostać wydana w przypadku łącznego wystąpienia dwóch przesłanek:

1. zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania,
2. konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 § 1 k.p.a.

Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 136 § 1 k.p.a. organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję. Oznacza to, że organ odwoławczy nie może prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, ponieważ naruszyłby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 k.p.a., zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 § 1 k.p.a. i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania

sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w art. 136 § 1 k.p.a. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje również, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,
4. subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,
5. ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 k.p.a. w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 k.p.a. i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 k.p.a., ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Wyjaśnienia wymaga na wstępie, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter związany. Oznacza to, że w przypadku spełnienia przez wnioskodawcę łącznie wszystkich wymaganych prawem przesłanek właściwy organ jest zobligowany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla określonego przedsięwzięcia. Z kolei podstawą do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wystąpienie chociażby jednej z następujących przesłanek: 1) niezgodność planowanej inwestycji z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; 2) odmowa uzgodnienia przez organ współdziałający; 3) sprzeczność z innymi przepisami prawa; 4) brak zgody wnioskodawcy na zaproponowany przez właściwy organ wariant realizacji przedsięwzięcia inny niż proponowany przez wnioskodawcę. W każdym innym przypadku organ jest

zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia. Przeprowadzenie postępowania w sprawie winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym przy prawidłowym ustaleniu podmiotów, którym w myśl obowiązujących przepisów prawa służyć będzie status strony w tym postępowaniu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, w oparciu o zgromadzony w tym postępowaniu materiał dowodowy, iż w rozpatrywanej sprawie wystąpiły przesłanki wyłączenia organu. Z akt sprawy wynika, że stroną w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją jest Gmina Tychy, której organem wykonawczym jest Prezydent Miasta Tychy, a także Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta Tychy. W oparciu o znajdujący się w aktach sprawy dokument pt.: Strony postępowania do sprawy: RKO.6220.3.2021.AzP „Zakład Odzysku Energii”, a także z treści dołączonej do wniosku mapy z zaznaczonym obszarem na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wynika, że Gmina Tychy jest właścicielem nieruchomości oznaczonych geodezyjnie nr: 1263/18, 1143/18, 1256/18, 547/18, 1137/16, 1139/16, 1141/15, 525/16, 534/15, 537/15, 926/15, 924/15, 549/15, 1062/18, 1462/23, znajdujących się w zasięgu oddziaływania inwestycji. Z kolei Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta Tychy jest właścicielem m.in. nieruchomości oznaczonych geodezyjnie nr: 1536/18, 1531/15, 296/15, także znajdujących się w zasięgu oddziaływania tej inwestycji.

Tychy są miastem na prawach powiatu zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1998 r. w sprawie utworzenia powiatów (Dz. U. z 1998 r. Nr 103, poz. 652). Jednocześnie Prezydent Miasta Tychy jest organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami zgodnie z art. 11 ust. 1 w związku z art. 4 pkt. 9b¹ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tj. Dz. U. z 2021 r. Poz. 1889, ze zm.). Kolegium w ślad za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 9 września 2014r., (sygn. akt: II SA/Gl 457/14, opublikowanego w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych) wskazuje, cyt.: „(...) W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekonanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m. in. Skarb Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej rozstrzygnięciem sprawy albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m. in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji, również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ pierwszej instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 kodeksu postępowania administracyjnego przewidują sytuacje, w których pracownik organu administracji publicznej bądź organ podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzić wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawę w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozważenie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylenia decyzji pierwszoinstancyjnej. (...)”. Kolegium wyjaśnia zatem, że w świetle postanowień art. 24 § 1 k.p.a., pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie:

- 1) w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki,
- 2) swego małżonka oraz krewnych i powinowatych do drugiego stopnia,
- 3) osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4) w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2 i 3,
- 5) w której brał udział w wydaniu zaskarżonej decyzji,
- 6) z powodu której wszczęto przeciw niemu dochodzenie służbowe, postępowanie dyscyplinarne lub karne,
- 7) w której jedną ze stron jest osoba pozostająca wobec niego w stosunku nadrzeczności służbowej.

Bezspornie w przedmiotowej sprawie Prezydent Miasta Tychy jest organem, który w przedmiotowej sprawie orzekał w pierwszej instancji. Jest on również organem wykonawczym i reprezentantem strony tego postępowania – Gminy Tychy oraz Skarbu Państwa i działa w ich imieniu, w tym składa prawem przewidziane oświadczenia. Zatem w świetle art. 24 § 1 pkt. 4 k.p.a., jako podmiot reprezentujący stronę postępowania podlega on wyłączeniu z przedmiotowego postępowania dotyczącego wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia. Wyłączenie to następuje z mocy prawa i zbędne jest wydawanie w tej sprawie odrębnego postanowienia. Zgodnie zaś z treścią art. 24 § 4 k.p.a. wyłączony pracownik powinien podejmować tylko czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes stron. Wyłączenie Prezydenta Miasta Tychy z mocy prawa pociąga za sobą również wyłączenie pozostałych pracowników Urzędu Miasta w Tychach, którym Prezydent Miasta Tychy mógłby udzielić ewentualnego pełnomocnictwa. Ponieważ z akt sprawy wynika, że zaskarżoną decyzję wydał Kierownik Referatu Infrastruktury Miejskiej w Urzędzie Miasta Tychy, działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Tychy, zatem decyzja ta jest w istotny sposób wadliwa. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny prawa wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o wyłączeniu pracownika skutkuje wadliwością tych decyzji. W odniesieniu do decyzji nieostatecznej rodzi to możliwość jej zmiany lub uchylecia w postępowaniu odwoławczym, natomiast w stosunku do decyzji ostatecznych – wznowienie postępowania (art. 145 § 1 pkt. 3 k.p.a.; E. Mzyk, Wznowienie postępowania..., s. 19 i n.). (Czesław Martysz, Komentarz do art. 24 k.p.a., stan prawny: 2010.08.01, Lex).

Powyższe oznacza, że w odniesieniu do postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją, organ I instancji – Prezydent Miasta Tychy – w toku ponownego rozpatrywania sprawy, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy.

Dalej, stwierdzić należy, że organ I instancji nie dokonał analizy zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. Kolegium wyjaśnia, że na podstawie przedłożonych przez podmiot ubiegający się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokumentów, o których mowa m.in. w zacytowanym na wstępie art. 74 ust. 1 pkt. 3 i 3a ustawy, organ prowadzący postępowanie podejmuje czynności wyjaśniające na okoliczność ustalenia zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia. Organ prowadzący sprawę, w oparciu o przedłożoną przez inwestora mapę z zasięgiem oddziaływania przedsięwzięcia - dokonuje własnej oceny zasięgu oddziaływania inwestycji, posługując się takimi dowodami, jakie umożliwiłyby w tym zakresie wnikliwą ocenę (gromadząc stosowne dokumenty, a w razie dalszych wątpliwości posiłkując się ewentualną opinią biegłego) (teza wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 14 czerwca 2013 r., (sygn. akt II SA/Gl 756/13, LEX nr 1342949). W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego podkreśla się, iż niedopuszczalne jest orzekanie przez organy administracji publicznej w sprawach dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację

przedsięwzięcia wyłącznie w oparciu o wnioski zawarte w sporządzonych na zlecenie inwestora opracowaniach (tak m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 listopada 2010r., sygn. akt II OSK 602/09, opublikowany w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych). W takim przypadku właściwe do rozstrzygnięcia sprawy organy nie dokonują własnych ustaleń, opierają bowiem swoje rozstrzygnięcia na ustaleniach faktycznych nie poczynionych samodzielnie, lecz tylko przez autorów wyżej powołanych dokumentów, które są dowodem podlegającym swobodnej ocenie dowodów. Nie są to bowiem dokumenty urzędowe w świetle art. 76 § 1 k.p.a., a ponadto nie mogą stanowić jedyne źródła materiału faktycznego sprawy, w celu ustalenia prawdy obiektywnej (art. 7 k.p.a.). Zdaniem ww. Sądu, to organ administracji publicznej powinien rozpatrzyć wszystkie okoliczności sprawy, podejmując w tym celu wszelkie niezbędne kroki do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy. W postępowaniu administracyjnym nie obowiązuje bowiem formalna teoria dowodowa, w świetle której daną okoliczność można udowodnić wyłącznie przy pomocy danego, a nie innego środka dowodowego, ani też zasada, że rola organu orzekającego to rola biernego podmiotu oczekującego na dowody zaoferowane przez stronę. Natomiast zasada oficjalności (art. 7, art. 75 k.p.a.) wymaga, aby w toku postępowania organy administracji publicznej podejmowały wszelkie kroki niezbędne do wyjaśnienia i załatwienia sprawy i dopuszczały jako dowód wszystko, co może przyczynić się do jej wyjaśnienia, a nie jest sprzeczne z prawem, czyli żeby z urzędu przeprowadzały dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 listopada 2000 r. sygn. akt V SA 948/00, Lex nr 50114). Jednocześnie wyniki tego postępowania winny znaleźć swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji, co wynika z art. 107 § 3 k.p.a. (vide: wyrok z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 602/09, opublikowany: jak wyżej). Tymczasem organ I instancji, co znajduje potwierdzenie w aktach sprawy nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego na okoliczność ustalenia zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. W przedłożonym Kolegium materiale dowodowym brak bowiem jakichkolwiek dokumentów na ww. okoliczność. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji odnosząc się do powyższej kwestii wyjaśnił jedynie, cyt.: "(...) Mając wszystkie, wymagane prawem dokumenty formalne, organ ustalił strony postępowania na podstawie art. 28 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (...). Na podstawie mapy ewidencyjnej obejmującej teren, na którym planowana jest realizacja przedsięwzięcia wraz z przewidywanym obszarem oddziaływania przedsięwzięcia, organ jako strony postępowania uznał wnioskodawcę oraz wszystkich właścicieli nieruchomości, na których będzie realizowane przedsięwzięcie oraz znajdujących się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia tj. w odległości 100 m od granic terenu realizacji przedsięwzięcia. W przedmiotowej sprawie ustalono powyżej 10 stron postępowania, w związku z tym, zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy ooś, wszystkie strony biorące udział w postępowaniu zostały zawiadomione o czynnościach podejmowanych przez organ w jego toku poprzez obwieszczenia publikowane stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta Tychy na stronie (...)". Jednakże powyższe twierdzenie organu I instancji nie znajduje odzwierciedlenia w zgromadzonym na tę okoliczność materiale dowodowym. Przede wszystkim Kolegium zwraca uwagę, iż w aktach sprawy znajduje się wspomniany już wcześniej dokument pt.: Strony postępowania do sprawy: RKO.6220.3.2021.AżP „Zakład Odzysku Energii”, gdzie organ prowadzący sprawę wskazał numery działek geodezyjnych, znajdujących się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia, a także dane podmiotów, którym przysługuje tytuł prawny do tych nieruchomości. Jednocześnie w aktach sprawy znajdują się mapy z zaznaczonym zasięgiem oddziaływania przedmiotowej inwestycji, gdzie w odległości do 100 m od granicy nieruchomości na której zlokalizowano przedsięwzięcie znajdują się nieruchomości, których właściciele/użytkownicy wieczyści nie zostali uznani za strony postępowania, tj. m.in. właściciele nieruchomości oznaczonych geodezyjnie nr: 1328/22,

1353/11, 1452/23, 1558/15. Tym samym stwierdzić należy, że w trakcie postępowania organ I instancji naruszył zasady postępowania administracyjnego, a w szczególności wcześniej już przytoczone art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. Wskazać przy tym należy, że organ administracji publicznej jest obowiązany do zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego. Kolegium przypomina, że obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą w kodeksie postępowania administracyjnego zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 k.p.a.). By swobodna ocena dowodów nie przerodziła się w samowolę musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, i opierać się winna na materiale dowodowym zebranym przez organ. Kolegium podnosi również, że organ administracji publicznej jest obowiązany rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Oznacza to, że organ ten jest obowiązany rozpatrzyć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz że organ powinien rozpatrzyć te dowody w ich wzajemnej łączności. Rozpatrując materiał dowodowy organ administracji publicznej nie może pominąć jakiegokolwiek przeprowadzonego dowodu. Dokonując oceny dowodów winien w sposób niebudzący wątpliwości wskazać przesłanki, którymi kierował się podejmując rozstrzygnięcie. Ponownie rozpatrując sprawę organ I instancji winien mieć na względzie powyższe wskazania Kolegium i przeprowadzić postępowanie zgodnie z poszanowaniem ww. przepisów prawa.

W nawiązaniu do powyższego zarzutu, nie sposób zgodzić się z organem I instancji, iż krąg stron został ustalony w sposób prawidłowy. Kolegium wyjaśnia, że zgodnie z treścią przepisu art. 28 k.p.a., cyt.: „Stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek”. Krąg podmiotów, którym przysługuje status strony w postępowaniu administracyjnym określa przepis art. 29 k.p.a., zgodnie z jego treścią cyt.: „Stronami mogą być osoby fizyczne i osoby prawne, a gdy chodzi o państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne i organizacje społeczne - również jednostki nie posiadające osobowości prawnej”. Zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych stron ocenia się według przepisów prawa cywilnego, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej (art. 30 § 1 k.p.a.). Postępowanie administracyjne „dotyczy” interesu prawnego lub obowiązku określonego podmiotu w tym znaczeniu, że w jego wyniku wydaje się decyzję rozstrzygającą o prawach i obowiązkach tego podmiotu, lub też rozstrzygnięcie o prawach i obowiązkach jednego podmiotu wpływa na prawa i obowiązki innego podmiotu. „Interes prawny”, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przymiotu strony w określonej sprawie, powinien bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu. Brak bezpośredniego wpływu sprawy na sferę prawną osoby nie pozwala na uznanie jej za stronę (wyr. NSA z dnia 23 maja 1994 r., I SA 979/93, ONSA 1995, nr 1, poz. 50). W orzecznictwie sądowym konsekwentnie przyjmuje się tezę, że ustalenie interesu prawnego osoby uczestniczącej w postępowaniu administracyjnym następuje ostatecznie w wyniku konkretyzacji właściwego przepisu prawa materialnego. Z rozwiązania przyjętego w art. 104 k.p.a. wynika, że autorytatywna konkretyzacja normy prawa materialnego, dotycząca interesu prawnego lub obowiązku prawnego, następuje w toku postępowania. Podkreślenia wymaga, że o uznaniu danego podmiotu za stronę rozstrzyga przepis prawa materialnego (w niektórych przypadkach procesowego), organ zaś daje temu wyraz zawiadamiając podmioty, których interesów prawnych lub obowiązków dotyczy postępowanie, o istotnych czynnościach procesowych, zapewnia im czynny udział, doręcza rozstrzygnięcia informujące o przysługujących środkach odwoławczych. Krąg stron w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w aktualnym stanie prawnym reguluje przepis art. 74 ust. 3a tej ustawy. Zgodnie z jego brzmieniem, stroną postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantie zaproponowanym przez

wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się: 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu; 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem. W świetle powyższego stwierdzić należy, że punktem odniesienia dla weryfikacji legitymacji procesowej jest, poza ogólną regułą z art. 28 k.p.a., art. 74 ust. 3a ustawy. Tymczasem wobec nie ustalenia przez organ I instancji we własnym zakresie kręgu stron przedmiotowego postępowania nie sposób zgodzić się z twierdzeniem organu, iż krąg stron został ustalony w sposób prawidłowy.

Wadliwość w powyższym zakresie powoduje, że zaskarżona decyzja nie może się ostać w obrocie prawnym, koniecznym z tego względu jest jej uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji w myśl art. 138 § 2 k.p.a. Uchybienie w zakresie ustalenia kręgu stron postępowania, na co wskazuje doktryna i orzecznictwo sądowe ma znaczący wpływ na wynik sprawy. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 10 stycznia 2013 r., (sygn. akt II SA/Kr 1492/12, LEX nr 1274526), orzeczono, cyt.: „Wady postępowania, polegające na naruszeniu art. 10 i art. 28 k.p.a., mogą mieć dwójaki skutek prawny. Jeżeli organ nie poczynił odpowiednich kroków w celu ustalenia prawidłowego kręgu stron postępowania, ma miejsce naruszenie przepisów proceduralnych, które może mieć wpływ na wynik sprawy. Natomiast jeżeli zgromadzony w sprawie materiał pozwala stwierdzić, że osoba (osoby), którym przysługiwał przymiot strony postępowania, została bez własnej winy w nim pominięta i nie wzięła w nim udziału, uchybienie takie daje podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a.”. Podobnie wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 31 stycznia 2019 r. (sygn. akt IV SA/Po 631/18, Lex nr 2705617), gdzie podkreślono, cyt.: „Jeżeli w postępowaniu nie uczestniczyły wszystkie strony, to organ odwoławczy zobowiązany jest zastosować art. 138 § 2 k.p.a., gdyż postępowanie administracyjne jest postępowaniem dwuinstancyjnym (art. 15 k.p.a.), a więc pozbawienie strony udziału w postępowaniu przed organem pierwszej instancji prowadziłoby do wadliwości wydanej przez ten organ decyzji”.

Dalej Kolegium wskazuje, że w toku postępowania odwoławczego strony postępowania tj. 1) Comfortel Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, 2) Fremato Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, 3) Gessmann Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, 4) Sen Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, 5) Maria Sołtys, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Usługi Ciężkim Sprzętem Budowlanym Maria Sołtys z siedzibą w Tychach, 6) Aneta Dudała, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Nova Invest Aneta Dudała z siedzibą w Tychach – reprezentowani przez pełnomocnika, radcę prawnego Mateusza Gruszczyńskiego, przy piśmie z dnia 24 października 2022r., przedłożyły do akt sprawy opracowanie pt.: „Analiza informacji zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu odzysku energii w Tychach oraz wydanej na podstawie ww. raportu oś decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”. , sporządzonej na zlecenie spółki Fremato Polska Sp. z o.o., (data sporządzenia tego opracowania: październik 2022r., Knurów) przez Eurofins SEPO Sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie. W treści tego opracowania stanowiącego de facto kontr raport w stosunku do sporządzonego przez inwestora raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, Ww. strony przedstawiły swoje stanowisko odnośnie sporządzonego na zlecenie inwestora-raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wskazując w tym opracowaniu Ich zdaniem na istotne wadliwości oraz braki sporządzonego raportu. Kolegium wskazuje w tym miejscu, że zgodnie z obowiązującą organy administracji publicznej zasadą dwuinstancyjności

postępowania, wyrażona w art. 15 k.p.a., ta sama sprawa administracyjna podlega dwukrotnemu rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu przez dwa różne organy. Przy czym, dla uznania, że została zrealizowana zasada dwuinstancyjności nie wystarcza, iż w sprawie zapadły dwa rozstrzygnięcia organów dwóch różnych stopni. Rozstrzygnięcia te muszą być tożsame co do podmiotów oraz przedmiotu postępowania. Musi zatem zachodzić tożsamość podmiotowa i przedmiotowa sprawy rozstrzyganej przez organy obu instancji. Tożsamość przedmiotowa sprawy jest zaś zachowana, gdy organ odwoławczy orzeka w takim samym zakresie jak uczynił to organ pierwszoinstancyjny. Granice rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w II instancji wyznacza zatem rozstrzygnięcie decyzji organu I instancji. Organ odwoławczy nie może orzekać w zakresie innym niż uczynił to przed nim organ pierwszoinstancyjny. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczony zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu I instancji. Wykroczenie przez organ odwoławczy poza ten zakres, w tym m.in. orzeczenie w kwestii, która nie była rozpoznawana w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, narusza przedmiotową tożsamość sprawy a w konsekwencji zasadę dwuinstancyjności (tak m.in. wyrok NSA z dnia 23 listopada 2006 r., sygn. akt I OSK 451/06; wyrok NSA z dnia 8 kwietnia 2011 r., sygn. akt I OSK 1899/10 - dostępne <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>; R. Hauser, M. Wierzbowski, Kodeks postępowania administracyjnego - Komentarz, wyd. C. H. Beck Warszawa 2014 r., str.71,73 i 76). Właściwe zachowanie zasady dwuinstancyjności postępowania wymaga nie tylko podjęcia dwóch kolejnych rozstrzygnięć przez właściwe organy, ale konieczne jest, aby rozstrzygnięcia te zapadły w wyniku przeprowadzenia przez każdy z tych organów postępowania merytorycznego tak, aby dwukrotnie oceniono dowody i przeanalizowano wszystkie istotne okoliczności sprawy. Działanie organu odwoławczego nie ma zatem charakteru jedynie kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym. Organ odwoławczy ma bowiem obowiązek skontrolowania sprawy w jej całości i wydania orzeczenia według stanu prawnego i faktycznego istniejącego w dniu wydania swej decyzji. (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 19 listopada 2021 r., sygn. akt II SA/Wa 1223/20 LEX nr 3289251).

W świetle powyższego stwierdzić należy, że sporządzone przez Ww. strony opracowanie tj. „Analiza informacji zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu odzysku energii w Tychach oraz wydanej na podstawie ww. raportu oświadczenia o środowiskowych uwarunkowaniach”. jest nowym dowodem w sprawie, który winien zostać w pierwszej kolejności przeanalizowany przez organ I instancji w toku prowadzonego przez ten organ postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Koniecznym również z tego względu jest uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji w myśl art. 138 § 2 k.p.a., celem przeanalizowania powyższego dowodu w pierwszej kolejności przez organ I instancji. Jest to bowiem nowy dowód złożony w sprawie, który nie był wcześniej badany w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Wskazać przy tym należy, że wykroczenie przez organ odwoławczy poza ten zakres, w tym m.in. orzeczenie w kwestii, która nie była rozpoznawana w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, narusza przedmiotową tożsamość sprawy, a w konsekwencji zasadę dwuinstancyjności (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 7 lipca 2021 r. , sygn. akt II SA/Gd 392/21, LEX nr 3197183).

Dalej, odnosząc się do sporządzonego w sprawie uzgodnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Kolegium wskazuje, co następuje.

Postanowieniem z dnia 20 stycznia 2022r., znak sprawy: WOŚ.4221.51.2021.MK2.4 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia i określił jego warunki na etapie realizacji jak i eksploatacji. W uzasadnieniu ww. postanowienia, na stronie 4-tej, organ ten wskazał, iż w projektowanej instalacji spalane

będą odpady w ilości ok. 27 075 Mg/rok. Przy czym z treści wniosku inwestora, znajdującym potwierdzenie w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko określono, że w projektowanej instalacji spalane będą odpady w ilości ok. 25 075 Mg/rok. Organ I instancji w takiej sytuacji winien był zasygnalizować ww. organowi uzgadniającemu, że w wydanym postanowieniu wystąpiła rozbieżność z wnioskiem inwestora odnośnie ilości odpadów, tymczasem taka sytuacja nie miała miejsca. Jednocześnie organ I instancji sam powielił powyższy błąd w treści zaskarżonej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Takie działanie organu I instancji nie było prawidłowe.

Kolegium wskazuje w tym miejscu, że określając w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunki realizacji przedsięwzięcia organ I instancji winien uwzględnić w całości uzgodnienie dokonane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach. Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy do jej wydania organ uzgadnia bowiem warunki realizacji przedsięwzięcia z innymi organami administracyjnymi – w przedmiotowej sytuacji m. in. z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach. Przepisy ustawy, a w szczególności art. 77 ustawy przewiduje współdziałanie co najmniej dwóch organów przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Organ uzgadniający, na wniosek organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, dokonuje uzgodnienia postanowieniem – po przeprowadzeniu stosownego postępowania, zgodnie z art. 106 k.p.a. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny prawa oraz orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego, w sytuacji gdy przepis prawa mówi o uzgodnieniu jako formie współdziałania dwóch organów, to wówczas stanowisko organu uzgadniającego wiąże organ, który wystąpił o jego dokonanie. W wyroku z 26 listopada 1999r., sygn. akt: IV SA 1512/98 Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że: „Art. 106 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego podaje, iż współdziałanie organów administracji publicznej w toku załatwiania sprawy, może następować w różnych formach. Najluźniejszą z nich jest opinia – wtedy bowiem, po jej zasięgnięciu, organ prowadzący postępowanie główne nie jest nią związany. W przedmiotowej sprawie chodzi jednak o formę o znaczeniu stanowczym. „Uzgodnienie” wiąże bowiem organ decydujący w postępowaniu głównym. Treść stanowiska zajętego przez organ uzgadniający przesądzić może o treści decyzji, która wydana jest po uzgodnieniu przez organ decydujący. Z powyższego wynika, że uzgodnienie jako stanowcza forma wyrażania stanowiska przez organ współdziałający różni się zasadniczo w zakresie wywoływanych skutków od niewiążącej opinii” (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 lutego 2005r., sygn. akt IV SA/Wa 578/04 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 listopada 1999r., sygn. akt: IV SA 1512/93). Oznacza to, że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest związany stanowiskiem organu uzgadniającego i nie może, co do zasady samodzielnie – bez współudziału organu uzgadniającego – modyfikować treści dokonanego uzgodnienia. Niemniej jednak, w przypadku dostrzeżenia omyłki/błędu w wydanym przez organ uzgadniający orzeczeniu, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może zasygnalizować temu podmiotowi zaistnienie takiej okoliczności w sprawie. Tym bardziej, iż z akt sprawy wynika, że postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2022r., znak sprawy: WOŚ.4221.51.2021.MK2.5 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach sprostował z urzędu błąd pisarski w ww. postanowieniu z dnia 20 stycznia 2022r., znak sprawy: WOŚ.4221.51.2021.MK2.4, gdzie zastąpiono na stronie 4-tej w wierszu 38 sformułowanie: „ W projektowanej instalacji spalane będą odpady w ilości ok. 27 075Mg/rok”, sformułowaniem: „W projektowanej instalacji spalane będą odpady w ilości ok. 25 075Mg/rok”.

W ocenie Kolegium w przedmiotowej sprawie organ I instancji uwzględnił w całości uzgodnienie dokonane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, przy czym, co wynika z powyższego, uzgodnienie powyższe zawierało wadę odnośnie ilości spalanych rocznie odpadów w projektowanej instalacji. Wadliwość w tym względzie organ I instancji próbował usunąć wydając w dniu 18 sierpnia 2022r., postanowienie o sprostowaniu oczywistej omyłki w swojej decyzji z dnia 28 lipca 2022r., poprzez zastąpienie w sentencji jak i w uzasadnieniu decyzji ilości odpadów z: 27 075Mg/rok na ilość: 25 075 Mg/rok. Jednakże powyższe postanowienie prostujące omyłkę zostało, wskutek wniesienia zażaleń – uchylone przez Kolegium w całości, a postępowanie organu I instancji umorzono. (postanowienie Kolegium z dnia 15 listopada 2022r., Nr SKO.OS.41.9/546/2022/14693/KK). Dodatkowo z akt sprawy wynika, że postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 19 sierpnia 2022r., znak sprawy: WOOS.4221.51.2021.MK2.5 o sprostowaniu oczywistej omyłki w postanowieniu uzgadniającym z dnia 20 stycznia 202r., również zostało zaskarżone do organu wyższej instancji tj. do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Z uwagi na wadliwość w zakresie ustalenia w sposób jednoznaczny rocznej ilości odpadów spalanych w instalacji objętej postępowaniem, stwierdzić należy, że zaskarżona decyzja organu I instancji w tym względzie nie jest prawidłowa. Kwestia w tym względzie wymaga zatem wyjaśnienia przez organ prowadzący sprawę w ramach ponownego rozpatrywania sprawy.

Dalej, Kolegium stwierdza, że określony w pkt. IX ust.: 1,2 i 3 sentencji decyzji organu I instancji obowiązek w zakresie zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - został zawarty bez podstawy prawnej. Kolegium wskazuje, że zgodnie z brzmieniem art. 82 ust. 1 pkt. 2 lit. c ustawy, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ określa: w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba: monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących: wójt, burmistrz lub prezydent miasta, starosta, marszałek województwa, wojewódzki inspektor ochrony środowiska. Przy czym podkreślenia wymaga, że powyższy obowiązek może być zawarty wyłącznie w uzasadnieniu wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a nie w sentencji decyzji w sprawie. Z tego względu wskazać należy, że w powyższym zakresie decyzja organu I instancji została wydana bez podstawy prawnej. Organ I instancji będzie zatem zobowiązany uchybień to usunąć w ponownie prowadzonym postępowaniu.

Kolegium zauważa również, że w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, zostały przytoczone uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, do których odniósł się wyłącznie inwestor, co znajduje odzwierciedlenie w uzasadnieniu wydanej decyzji w sprawie. Tymczasem stanowisko w tym względzie nie zostało zajęte przez organ prowadzący sprawę. Kolegium wskazuje, że jednym z elementów uzasadnienia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o którym stanowi art. 85 ust. 2 ustawy, w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest zawarcie informacji o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa. Tymczasem zaskarżona decyzja nie zawiera powyższego elementu. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 maja 2021 r. (sygn. akt III OSK 4526/21, Lex nr LEX nr 3178095), sąd ten podkreślił, cyt.:

„Uzasadnienie każdej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (pozytywnej, czy negatywnej) musi spełniać wymagania wynikające z art. 107 § 3 k.p.a., a jedynie w zależności od rodzaju decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uzasadnienie będzie musiało spełniać dodatkowe wymagania wynikające z ww. art. 85 ust. 2 u.i.o.ś., stanowiące doprecyzowanie warunków wynikających z art. 107 § 3 k.p.a.”. W świetle powyższego, nie sposób uznać, aby uzasadnienie zaskarżonej decyzji było prawidłowe. W myśl art. 107 § 1 k.p.a. decyzja administracyjna powinna zawierać m. in. uzasadnienie faktyczne, które w świetle § 3 ww. artykułu winno obejmować fakty, które organ uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł, przyczyny, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. W myśl art. 107 § 1 w związku z § 3 k.p.a., decyzja administracyjna powinna zawierać m. in. uzasadnienie prawne zawierające wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem odpowiednich przepisów prawa. Organ administracji publicznej, ma bowiem obowiązek wyjaśnić stronie postępowania motywy swojego rozstrzygnięcia oraz pogłębiać świadomość i kulturę prawną obywateli. W przedmiotowej sprawie organ I instancji nie dopełnił powyższych wymogów. Koniecznym z tego względu jest uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. W ramach ponownego rozpatrywania sprawy organ I instancji winien sporządzić uzasadnienie decyzji zgodnie z wymogami art. 85 ust.2 ustawy w związku z art. 107 § 1 i § 3 k.p.a.

Tym samym organ I instancji uchybił zasadzie informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie praw i obowiązków stron postępowania, która wynika z treści art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego. W myśl art. 9 k.p.a. organy administracji publicznej, obowiązane są do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego oraz czuwania nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu nieznamośności prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek, a w uzasadnieniu rozstrzygnięcia powinny przedstawić motywy zastosowania użytych przepisów prawa oraz wyjaśnić ich znaczenie.

Powyższe narusza także „zasadę przekonywania” wyrażoną w art. 11 k.p.a., w myśl którego organy administracyjne zobowiązane są wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez stronę decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu. Strona winna wiedzieć, na jakiej podstawie prawnej i faktycznej wydano decyzję w sprawie i być przekonana o jej słuszności, zaś organowi odwoławczemu uzasadnienie decyzji umożliwia ocenę zgodności zaskarżonej decyzji z prawem.

W tym miejscu, Kolegium wskazuje, że wniesienie odwołania przenosi na organ drugiej instancji kompetencję do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej. Zasadą jest, iż organ odwoławczy wydaje rozstrzygnięcie co do istoty sprawy, co następuje stosownie do treści art. 138 § 1 pkt. 1 k.p.a. poprzez wydanie rozstrzygnięcia merytorycznego, polegającego na utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji, uchyleniu zaskarżonej decyzji w całości lub części i w tym zakresie wydaniu orzeczenia co do istoty sprawy bądź uchyleniu tej decyzji i umorzeniu postępowania pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt. 2 k.p.a.), bądź też umorzeniu postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt. 3 k.p.a.) Odstępstwo od tej zasady stanowi art. 138 § 2 k.p.a., zgodnie z którym, cyt.: „Organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy”. W rozpatrywanym przypadku z

uwagi na stwierdzone przez organ odwoławczy uchybienia o charakterze zasadniczym, postępowanie winno zostać przeprowadzone w I instancji ponownie w całości. Koniecznym zatem jest uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Jednocześnie w rozpoznawanej sprawie, organ odwoławczy nie mógł uzupełnić materiału dowodowego w myśl przepisu art. 136 § 1 k.p.a., który stanowi, że organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję. Uzupełnienie materiału dowodowego oznaczałoby w istocie przeprowadzenie od nowa postępowania wyjaśniającego. Rozwiązanie tego rodzaju naruszałoby prawo strony do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ odbierałoby stronie możliwość weryfikacji rozstrzygnięcia organu niższego stopnia przez organ wyższego stopnia. Zgodnie z treścią przepisu art. 15 k.p.a., cyt.: „Postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne”, a zatem organ odwoławczy i postępowanie, które przed nim się toczy nie może zastępować postępowania przed organem pierwszej instancji, aczkolwiek organ odwoławczy jeszcze raz rozpatruje sprawę w jej całokształcie. Postępowanie odwoławcze jest postępowaniem weryfikującym rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji i ewentualnie w niezbędnym zakresie uzupełniającym materiał dowodowy zgromadzony przed organem niższej instancji. Nie może ono zatem wchodzić w rolę postępowania administracyjnego, ponieważ naruszałoby prawo strony do rzetelnej kontroli rozstrzygnięć organów niższego rzędu. Potwierdzeniem powyższego jest stanowisko sądów administracyjnych, m.in. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 18 stycznia 2012 r. (sygn. akt II SA/Gl 610/11), sąd ten stwierdził, cyt.: „Organ odwoławczy może przeprowadzić jedynie uzupełniające postępowanie dowodowe. Przeprowadzenie przez organ odwoławczy całego postępowania wyjaśniającego lub też postępowania wyjaśniającego w znacznej jego części pozbawiłoby strony służącego im prawa odwołania”.

Odnosząc się z kolei do treści odwołań, Kolegium przewarzającej mierze podzieliło zarzuty w nich zawarte. Co do pozostałych argumentów odwołań, Kolegium wskazuje, że nie jest możliwym odniesienie się do ich treści na etapie postępowania odwoławczego gdyż zarzuty te dotyczą kwestii co do których powinien wypowiedzieć się w pierwszej kolejności organ I instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy. Z tych względów Kolegium nie było także uprawnione do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego w myśl art. 136 § 1 k.p.a.

Odnosząc się z kolei do żądania **1)** Comfortel Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, **2)** Fremato Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, **3)** Gessmann Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, **4)** Sen Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, **5)** Maria Sołtys, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Usługi Ciężkim Sprzętem Budowlanym Maria Sołtys z siedzibą w Tychach, **6)** Aneta Dudała, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Nova Invest Aneta Dudała z siedzibą w Tychach – reprezentowanych przez pełnomocnika, radcę prawnego Mateusza Gruszczyńskiego z Kancelarii Danecki, Dec Radcowie Prawni Sp. p. z siedzibą w Katowicach przy ul. Słowackiego 13 w sprawie zawieszenia przedmiotowego postępowania w trybie art. 97 § 1 pkt. 4 k.p.a. do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wniesionych przez odwołujących i Towarzystwo na rzecz Ziemi zażaleń na wydane w przedmiotowej sprawie postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 19 sierpnia 2022r. w sprawie sprostowania postanowienia uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia pn. „Zakład Odzysku Energii” z dnia 20 stycznia 2022r. – Kolegium wskazuje, że wniosek w powyższym względzie nie zasługuje na uwzględnienie. W ocenie Kolegium powyższa przypadłość nie stanowi zagadnienia wstępnego w rozumieniu przepisu art. 97 § 1 pkt. 4 k.p.a., który obligowałby organ prowadzący przedmiotowe

postępowanie do jego zawieszenia. Samo stwierdzenie, że wynik innego postępowania może mieć wpływ na rozpatrzenie sprawy administracyjnej, nie daje jeszcze podstaw do zawieszenia postępowania, jeżeli w chwili orzekania możliwe jest rozpatrzenie sprawy przez organ administracyjny i wydanie decyzji. Organ prowadząc postępowanie w toku którego zgłoszono wniosek o zawieszenie postępowania na podstawie art. 97 § 1 pkt. 4 k.p.a., musi kierować wyłącznie tym czy w świetle posiadanych materiałów dowodowych i obowiązującego prawa jest możliwe rozpoznanie sprawy i wydanie decyzji. Z analizy akt sprawy nie wynika, aby w przedmiotowym postępowaniu wyłoniło się zagadnienie wstępne o którym stanowi przepis art. 97 § 1 pkt. 4 k.p.a. Rozpatrzenie zażalenia przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach na postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 19 sierpnia 2022r. w sprawie sprostowania postanowienia uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia pn. „Zakład Odzysku Energii” z dnia 20 stycznia 2022r.- nie uniemożliwia rozpatrzenia sprawy w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowanych dla planowanego przedsięwzięcia. Podkreślić w tym miejscu należy, że istotnym elementem zagadnienia wstępnego w rozumieniu ww. przepisu jest istnienie ścisłej zależności pomiędzy uprzednim rozstrzygnięciem, a rozpatrzeniem sprawy i wydaniem decyzji, brak rozstrzygnięcia określonego zagadnienia musi uniemożliwiać zakończenie sprawy administracyjnej co do istoty. Taka sytuacja w rozpatrywanej sprawie nie miała jednak miejsca.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 k.p.a., jest ostateczna, nie przysługuje na nią skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj.: Dz. U. z 2022 r. poz. 329, ze zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. (tj.: Dz. U. z 2022 r., poz. 329, ze zm.).

Członek Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach

Członek Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach

Członek Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach

Kamila Koziara

Anna Kajzerek-Dziwoki

Katarzyna Stebnicka

Otrzymują:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach,

- Pl. Grunwaldzki 8-10, 40-127 Katowice,
2. Towarzystwo na rzecz Ziemi, ul. Leszczyńskiej 7, 32-600 Oświęcim,
 3. Prezydent Miasta Tychy, Al. Niepodległości 49, 43-100 Tychy,
 4. Radca prawny Mateusz Gruszczyński – jako pełnomocnik: 1) Comfortel Sp. z o.o., 2) Fremato Polska Sp. z o.o., 3) Gessmann Polska Sp. z o.o., 4) Sen Sp. z o.o., 5) Marii Sołtys, przedsiębiorcy prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Maria Sołtys Usługi Ciężkim Sprzętem Budowlanym; 6) Anety Dudała, przedsiębiorcy prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Nova Invest Aneta Dudała,
adres dla doreczeń
Danecki, Dec Radcowie Prawni Sp. p., ul. Słowackiego 13, 40-094 Katowice,
 5. Adwokat Mateusz Utrata- jako pełnomocnik Instalmedia Sp. z o.o.
adres dla doreczeń:
Kancelaria Adwokacka Bartosz Synowiec, ul. Kościuszki 38/7, 40-480 Katowice,
 6. GWB, ul. Barona 30, 43-100 Tychy,
 7. Pozostałe strony poprzez obwieszczenie,
 8. Aa –BE 10

Do wiadomości:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Tychach, ul. Budowlanych 131, 43-100 Tychy,
2. Państwowe Gospodarstwo Wodne, Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Katowicach,
Pl. Grunwaldzki 8-10, 40-127 Katowice.